

An omagial 2020: Testamentul filantropic al Mitropolitului primat Nifon

Mitropolitul primat Nifon este o personalitate marcantă pentru tematica propusă de Patriarhia Română în [2020](#) – „Anul omagial al pastorației părinților și copiilor și Anul comemorativ al filantropilor ortodocși români”.

Cunoscut drept Mitropolitul care a luat parte la Unirea Principatelor, primul președinte al Senatului României sau primul Mitropolit primat al României, de multe ori se uită faptele de suflet ale ierarhului, peste care timpul a așternut liniște.

Una dintre acestea este fostul Seminar „Nifon” (desființat în 1948).

Seminarul „Nifon”

Instituția cu 8 clase era deschisă în 1872, din banii săi, și s-a întreținut – până în anul 1948 – din fondurile lăsate de mitropolit și din veniturile moșiei Letca Nouă.

Pentru că era o fundație particulară, ctitorul alocase seminarului o întreagă avere din veniturile căreia să se poată întreține, să acorde burse, haine elevilor merituoși și alte ajutoare materiale familiilor sărace, [precizează](#) istoricul Adrian Nicolae Petcu.

Dintre acestea istoricul menționează: moșia Letca nouă din fostul județ Vlașca –

peste 2.500 ha; hanul Dedu – astăzi Palatul Nifon de pe Calea Victorie, și multe alte sume de bani care se aflau în diferite bănci din țară și de peste hotare.

În 1941, seminarul nu mai avea nimic din proprietățile lăsate de ctitor, deoarece fusese expropriate de stat în schimbul unor rente anuale care nu acopereau decât în mică parte necesitățile de funcționare. Seminarul a avut la catedră profesori, care au ajuns în ierarhia bisericească, precum mitropolitul Nifon al Olteniei sau episcopii Ghenadie al Râmnicului și Ilarie al Constanței.

Înainte de desființarea din 1948, Seminarul „Nifon” din București era unul dintre cele mai prestigioase școli de profil din România.

Fondul de instrucțiune și ajutorare Nifon

După fondarea Seminarului, mitropolitul a înființat, în 11 decembrie 1874, și un „Fond special pentru instrucțiunea și formarea cetățenilor folositori țării” din veniturile a două moșii pe care ierarhul le deținea.

Fondul era stabilit de ierarh cu câteva luni înainte de plecarea sa la Domnul, printr-un act testamentar citat de Revista Biserica Ortodoxă Română (BOR).

Potrivit BOR- I, Nr. 9 / 1874-1875, jumătate din resurse erau destinate burselor pentru educația laică a copiilor sărmani și cealaltă jumătate actelor de binefacere către văduvele preoților și orfani.

Astfel, testamentul prevedea ca prin „Fondul de instrucțiune și ajutorare Nifon”, să fie acordate în liceele și gimnaziile laice burse „copiilor sărmani, care se vor distinge mai mult la învățătură încă din clasele primare și care, pe lângă fericite dispozițiuni și numele onorabil al părinților, vor uni și o bună conduită recunoscută”.

Dintre realizările Mitropolitului Nifon merită notate deshiderea seminariilor teologice eparhiale, închise în cursul revoluției din 1848, și înființarea unei tipografii. Vrednicul de pomenire mitropolit a refăcut cu cheltuiala sa: Mănăstirea Zamfira, Schitul Cetățuia din Râmnicu Vâlcea și a ridicat din temelie biserica din Letca Nouă (azi județul Giurgiu).

În data de 5 mai 2020 [s-au împlinit](#) 145 de ani de la trecerea la cele veșnice a Mitropolitului primat Nifon.

basilica.ro